

1. Já město znal, kde končívala dráha,
a, jak se zdálo, končil taky svět,
ulice prázdný, klikatý a šedý
jak život, kterej tady každej nějak ved'.

2. Tam někdo snad i studny přiotrávil,
lidi se báli čistou vodu pít,
lidi se báli čistou pravdu říkat
a srdce doširoka otevřený mít.

R: Pravda, ta bejvá jako utrženej vagón,
jednou se valí a už nejde zastavit,
dopadá bídne ten, kdo brzdit se ji snaží
nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit.

3. Já město znal, a není to tak dávno,
kde už si řekli: dál tak nejde žít,
kde už si řekli: nejde se jen dívat,
jak někdo pokouší se pravdu oběsit.

R: + nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit ...